

Folkets marknadsvisa

Nuskall till marknad jag gla-deligt marsche-ra,
 kö - pa till flic - kan en de-je-lig pre-sent,
 och kanske nå- gon är vil-lig att pa-re - ra
 med mig att kär - le-kens lå- ga jag har tänt
 hos min lilla flic - ka, min tju - san-de snär - ta,
 som jag älskar ut - av allt mitt hjär - ta.
 Hon har lo-vat de - la min sorg och min smär-ta.
 Tra-la-la-la-la - la - la - la - la.

När jag med flickan så graciöst om armen
 kommer till marknaden blir det muntert liv.
 Jag då i stormande glädje intill barmen
 trycker mitt kära, mitt älskade viv.
 Sen så drar jag fram med så blygsam en fråga:
 Lilla vän, du lindra kan min plåga
 och ge svalka åt min förtärande låga:
 Ack, en enda liten kyss mig giv.

Jaså min vän, du vill ha i marknadsgåva
 blott denna kyss som din plåga lindra kan.
 Jag skall på stående fot dig genast lova
 att du får hundra så fort du blir min man.
 Men det står dig fritt att försöka din lycka
 att emellanåt kanske en knycka.
 Om du ej kan ta en så är du en krycka.
 Tralalalalalalalala!

Älskade flicka, vad skall jag till dig köpa?
 Allt vad du önskar det skall du genast få.
 Jag är beredvillig att för din skull löpa
 till världens ände om du det önskar så.
 Ska vi gå åstad och oss fotografera?
 Vill du jag skall något gott spendera?
 Skall vi som ett älskande par promenera?
 Tralalalalalalalala!

Tänk om vi ett möblemanng oss skulle välja:
 säng, soffa, stolar och så ett litet bord.
 Här finns så många som vilja sådant sälja
 om man blott säger till dem därom ett ord.
 Sen så småningom får vi "jäklar anagga"
 köpa oss en vackert utstyrd vagga,
 men kanske mitt huskors då börjar att tragga.
 Tralalalalalalalala!

Pär Kristers Emma, den dejeliga granna,
 står och gör konst för Jeppa Anders Pär,
 och Ola Håkans rödhåriga Johanna
 två kronor kilot för härsket smör begär.
 Se på Sissa Sörens, hon har köpt två stola,
 och se där står nämndemannens Ola,
 som får slag så fort han hör talas om kjola.
 Tralalalalalalalala!

Friheten vill jag så ljudeligen prisa,
 slita och släpa man får varenda dag.
 Därför jag muntrar mig med en liten visa,
 så går det undan - tjo hej - med friska tag.
 Och när kvällen kommer man går till sin flamma,
 som ej någon annan får anamma.
 Vad vi sedan prata kan göra detsamma.
 Tralalalalalalalala!

Skönt är att leva de ljuveliga tider
 då man får älska uti ungdomens vår.
 Kärlekens blomdoft så rikligen sig sprider,
 just därav livet sitt stora värde får.
 Därför leve ungdomens fröjdfulla stunder,
 något allvar ligger dock inunder
 om man än har drivit otaliga funder.
 Tralalalalalalalala!

Nisse Lindström